

H 7 Het eeuwige leven

Het laatste oordeel brengt een definitieve scheiding aan. Alle ongelovigen en goddelozen worden door Christus verwezen naar het oord van de eeuwige rampzaligheid. Maar voor hen wier namen geschreven staan in het boek des levens breekt nu de volkomen gelukzaligheid aan.¹ Bij hun overlijden werd hun ziel reeds terstond opgenomen in de hemel om daar Gods lof te bezingen.² Maar in zekere zin was bij het sterven hun zaligheid nog niet af. Want hun lichaam werd in de aarde gelegd, waar moest het vergaan tot het stof waaruit het genomen was.³ Op de jongste dag staat dat lichaam op uit het graf om verenigd te worden met de ziel.⁴ Na het laatste oordeel vangt voor het lichaam van de uitverkorenen, dat toevertrouwd werd aan de schoot der aarde en daar werd ontbonden nu ook de zaligheid van het eeuwige leven aan. Job zag ernaar uit en hij profeteerde ervan toen hij zei "En als zij na mijn huid dit door-knaagd zullen hebben zal ik uit mijn vlees God aanschouwen"⁵. Dan zal Psalm 16 in vervulling gaan "Maar blij vooruitzicht dat mij streelt, ik zal ontwaakt Uw lof ontvouwen U in gerechtigheid aanschouwen, verzadigd met Uw goddelijk beeld" Die zaligheid zullen de verlost van het Lam straks naar ziel en lichaam, mogen genieten op de aarde. Hun plaats zal dan niet meer in de hemel zijn, waar hun zielen zich bevinden tussen het sterven en de opstanding van het lichaam, maar op de door God vernieuwde aarde. Het nieuwe Jeruzalem zal neerdalen van de hemel op de aarde.⁶ Daar zal God wonen temidden van Zijn volk.

* 7.1 een vernieuwde aarde

Omdat Christus een volkomen Zaligmaker is, zal God de Zijnen ook eenmaal een volkomen zaligheid geven, zonder enige verstoring.⁷ Die zaligheid kan op deze aarde, zoals ze nu is nooit worden bereikt. Want op deze aarde wonen zondige mensen. En alles wat de mensheid tot stand heeft gebracht is met zonde bekleet en doortrokken. Dat moet weggedaan worden, wil de zaligheid hier beneden volmaakt kunnen zijn. Daarom kan de aarde in haar huidige vorm niet blijven bestaan. Ze moet voorbijgaan of vergaan.⁸ Daarom geeft God naar zijn beloften nieuwe hemelen en een nieuwe aarde.⁹ Al het kwade moet radicaal en definitief worden weggenomen. In alle dingen van het huidige bestaan is de zonde doorgedrongen. Het zit maar niet aan de buitenkant. Het is met de materie verweven. Daarom kan het niet verwijderd worden door het er eenvoudig af te poetsen of weg te strijken, maar de elementen moeten

---

¹ Openbaring 20:15

² Psalm 49:16

³ Genesis 3:19; Prediker 12:7

⁴ Daniel 12:7; Jesaja 26:19

⁵ Job 19:26

⁶ Openbaring 21:2

⁷ Psalm 68:21

⁸ Psalm 102:27; Jesaja 51:6

⁹ Jesaja 65:17; Jesaja 66:22; II Petrus 3:13; Openbaring 21:1

ervan gereinigd worden. En dat kan alleen door vuur, dat het kwade verteert. De aarde en de werken die daarin zijn moeten verbranden.¹⁰ Deze wereldbrand betekent echter niet dat deze aarde vernietigd wordt, zodat er niets van overblijft en God een nieuwe wereld moet scheppen. Maar de aarde zal een totale en een radicale verandering moeten ondergaan. Dat zal gebeuren op dezelfde wijze zoals het eertijds met de zondvloed is gegaan. Zoals in de dagen van Noach de wereld is vergaan en door het water gezuiverd werd zo zal eenmaal ook de wereld door het vuur vergaan en in die weg gelouterd en vernieuwd worden.¹¹ Zo gebeurde het ook tijdens de zondvloed. Toen is door het oordeel van God de wereld door het water vergaan, maar toch kwam dezelfde wereld gelouterd en gezuiverd uit het water te voorschijn. De aarde werd niet vernietigd, maar ze werd wel van gedaante veranderd. De goddeloosheid werd van haar weggedaan. En zo zal het ook zijn wanneer de aarde eenmaal door het vuur vergaat. Al het kwade wordt van haar uitgebrand. Het kan ook niet anders. Wanneer de aarde vernietigd zou worden, zou God een deel van het werk Zijner handen laten varen. En dat is geheel in strijd met het wezen van God. Hij vernietigt de aarde niet, alleen haar gedaante of haar verschijningsvorm zal veranderen.¹² God reinigt en vernieuwt deze wereld, zodat ze bevrijd zal zijn van de dienstbaarheid van de verderfenis.¹³ Het is moeilijk te zeggen hoe dat zal gaan. In de natuur schuilen enorme krachten. Zeker in onze eeuw wordt dat wel duidelijk, wanneer we letten op de gevolgen veroorzaakt door splitsing van atomen. De onderzoekingen op dit gebied tonen ons aan welk een mogelijkheden in de natuur aanwezig zijn. God kan deze of nog andere krachten, die de mensheid wellicht nooit ontdekken zeker kunnen gebruiken om zijn doel te bereiken.

* 7. 2 een eeuwig vrederijk

De overwinning van Christus op de macht van de dood en de hel heeft niet alleen gevolgen voor het geestelijke leven, maar ook voor de stoffelijke wereld. Door de wereldbrand heen zal het koninkrijk van God baanbreken en er een situatie ontstaan waarin de Heere in heel zijn schepping zal worden geëerd. Gods kinderen zullen de aarde beërven.¹⁴ Het leven op die nieuwe aarde zal zonder enige schaduw van zonde zijn. Er zal geen leed meer zijn op de ganse aarde.¹⁵ De tijd zal ophouden te bestaan.¹⁶ Geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek, want het volk dat daarin woont zal vergeving van ongerechtigheid hebben.¹⁷ De wolf zal met het lam verkeren, de koe en de berin zullen tezamen weiden, de leeuw zal stro eten gelijk de os.¹⁸

---

¹⁰ II Petrus 3:7,10; Openbaring 9:16

¹¹ Mattheus 24:2; lukas 17:26

¹² I Korinthe 7:31; I Johannes 2:17

¹³ Romeinen 18:19-21

¹⁴ Mattheus 5:5; Openbaring 21:7

¹⁵ Jesaja 11:9

¹⁶ Openbaring 10: 6

¹⁷ Jesaja 33:24

¹⁸ Jesaja 11: 6,7; Jesaja 65:25

Men zal niet meer huwen of ten huwelijk worden genomen maar zijn als de engelen in de hemel.¹⁹ Hoe die nieuwe wereld zal zijn wordt in de Bijbel op een sobere wijze beschreven. Meestal worden er beelden gebruikt die aan onze aardse voorstellingen zijn ontleend. Dat moet wel zo zijn, want wij zijn tenslotte maar mensen van deze aarde. De hemelse dingen kunnen we met ons natuurlijk oog nog niet zien. Daarom wordt er verwezen naar het paradijs met zijn rivier en levensboom of in een ander beeld naar het aardse Jeruzalem met zijn straten, poorten en tempel.²⁰ Zo worden we in staat gesteld om het enigszins te begrijpen. Al moeten we wel bedenken dat er meestal gesproken wordt in symbolische taal. Een stad met straten van goud en poorten van parels kunnen we ons al nauwelijks voorstellen. De werkelijkheid van het nieuw Jeruzalem zal echter nog veel heerlijker zijn. In de laatste hoofdstukken van de Openbaring van Johannes treffen we de meeste gegevens aan. Alle nadruk ligt erop dat het eeuwige vrederijk bij God vandaan komt. Johannes ziet in een visioen de heilige stad, het nieuw Jeruzalem neerdalen van God uit de hemel. Het komt dus niet op uit de aarde. Het is er niet door de verdienste van mensen, maar Christus heeft het in de hemel toebereid. Het is een gave van God die de aarde slechts kan ontvangen. Twee beelden worden naast elkaar en door elkaar heen gebruikt. Ze gaan in elkaar op en worden beiden gebruikt om ons een voorstelling te geven van de zaligheid die wacht. Daar is allereerst het beeld van een stad. Een stad biedt zekerheid en geborgenheid. Dit geldt zeker wel voor Jeruzalem, de naam die hier wordt gebruikt. Naar die plaats ging immers het hart van iedere Israëliet uit. Het was de stad die de Heere tot zijn eigendom verkoren had. Daar stond de tempel, de woonplaats van God waar Hij troonde temidden van zijn volk. Het was een schaduwachtige heenwijzing naar hoe het eenmaal op de nieuwe aarde in volmaaktheid zou zijn. Daar zagen de kinderen Gods naar uit. En dat verlangen zal bij het neerdalen van de hemel op de aarde vervuld zijn. Dan woont de Heere onder zijn volk. Nooit zullen zij meer van Hem gescheiden zijn. God zal bij hen zijn en hun God zijn. Dat is het geheim van de zaligheid. Die is niet gelegen in de schone stad op zich met zijn straten van goud en zijn paarlen poorten. Maar God is in het midden van haar. Ze zullen nooit meer van Hem gescheiden zijn. Ze mogen zich verheugen in Zijn licht. In dat licht zal geen spoor meer gevonden worden van ellende en verdriet, die het gevolg zijn van de zonde. Alle tranen worden van hun ogen gewist. Er zal geen rouw meer zijn, noch leed, noch pijn. Alle oorzaak van verdriet is daar opgeheven. De stad, zo zegt Johannes, heeft de heerlijkheid Gods. Ze glanst als een diamant, het is dus wel een bijzonder schone stad. Haar fundamenten bestaan uit kostbaar edelgesteente, het zijn dezelfde stenen die we tegenkomen in de borstlap van de hogepriester. Haar straten zijn van goud, haar poorten zijn parels. Werkelijk elke schat van de schepping wordt gebruikt om de heerlijkheid van God uit te stralen. Er heerst volkomen harmonie, dat komt tot uitdrukking in de vorm, de 12 fundamenten en de 12 poorten, maar ook in de gelijkmatigheid van de muren. Die muren zijn niet nodig voor bescherming, want er zal geen vijand meer overgebleven zijn. Maar ze wijzen ons op de volmaakte afgeslotenheid van het nieuwe leven. Het is niet nodig om in details te treden of te gaan vergeestelijken. De boodschap die de Heere ons hier wil geven spreekt duidelijke taal. Zo rijk zal het zijn in de nieuwe wereld. Alles zal vol glans en schittering zijn en dat om de heerlijkheid van God vol te maken. In het nieuw Jeruzalem zal geen tempel meer zijn, want de Heere God de Almachtige is haar tempel en het Lam. Hij woont er Zelf. Daarom hebben de hemellichamen ook geen functie meer. Ze zijn overbodig geworden, want God is haar licht. Er is geen natuurlicht en kunstlicht meer. De verlost

---

¹⁹ Mattheus 22:30; Markus 12:15; Lukas 20:35

²⁰ Openbaring 21:9-26; Openbaring 22:1-5

mogen zich eeuwig baden in het licht dat van zijn goddelijk aanschijn straalt. De poorten van de stad zullen altijd open staan. Want er is geen nacht, het is altijd dag. De benauwdheid van de nacht is voorgoed voorbij. Geen enkel kwaad kan haar verstoren. Om ons een voorstelling te kunnen maken van de heerlijkheid van het eeuwige leven wordt in de Bijbel het beeld gebruikt van een stad. Maar het wordt aangevuld met het beeld van een hof. In die hof is een rivier met water en daar is ook het geboomte des levens. Dat roept herinneringen op aan het paradijs. De oorspronkelijke toestand is dus teruggekeerd. Maar toch is er een verschil. We vinden hier geen boom der kennis des goeds en des kwaads. Het proefgebod is niet meer nodig, zij die hier wonen raken hun God nooit meer kwijt. In deze heerlijke hof vinden we wel het geboomte des levens. Het staat aan de beide zijden van de rivier, die door het paradijs stroomt. Dat zegt ons dat dit geboomte bereikbaar is voor allen die daar wonen. De bomen in de hof draagt gedurende twaalf maanden, dus het gehele jaar door vrucht, zonder ophouden. Er is dus sprake van een weelde die onuitputtelijk is. De bladeren zijn zelfs tot genezing der heidenen. Daarmee wordt niet bedoeld dat daar nog zonde en ziekte zouden voorkomen. Maar het zegt ons dat de volken die leven uit de genezende genade van God daar ook eeuwig in mogen delen. De toestand van het verloren gegane paradijs is teruggekeerd. Niemand zal meer hongeren en dorsten. Er zal geen vloek meer zijn maar enkel zegen. Dat komt omdat de troon van God en van het Lam daarin zal zijn. Dat maakt nu de hemel tot hemel en de nieuwe aarde tot een paradijs. In dit nieuwe leven heeft ook de stoffelijke wereld zijn plaats. God zal zijn schepping vrijmaken van de gevolgen van de zonden zodat ze mag delen in de glorie van de kinderen Gods. Het zal geen andere wereld zijn dan de aarde en de hemel die we nu kennen, maar wel een wereld die gelouterd is van alle zonde en vrij van elke smet, een wereld die vol harmonie is zonder enige verstoring. Er zal in wat daar gezien wordt een geweldige overeenstemming zijn, maar tegelijkertijd een wondere rijkdom van kleuren en klanken die haar schoonheid door haar verscheidenheid alleen maar zullen verhogen.

* 7.3 Het dienen en kennen van God

Alle burgers van het koninkrijk der hemelen zijn kinderen Gods. Ze zijn allen, zonder onderscheid gewassen en gereinigd door het dierbaar bloed en de Geest van Christus.²¹ Allen dragen de Naam van hun God op hun voorhoofd, maar toch houdt ieder zijn eigen naam en persoonlijkheid.²² Onder de verlostten zal niemand aan de ander gelijk zijn. Ieder mens is en blijft uniek, zodoende zal iedere gezaligde te onderscheiden zijn van de ander en zal er dus ook sprake zijn van herkenning. Zoals er geen twee bladeren van een boom gelijk zijn, zo is er geen mens op aarde een kopie van een ander. Dat zien we reeds in de schepping, maar in de herschepping zal dat nog rijker naar voren komen. Want dan zijn al de gevolgen van de zonde teniet gedaan. De eigen persoonlijkheid zal dan tot volle ontplooiing gekomen zijn. Door de zonde is die persoonlijkheid misvormd, waardoor de mens op zichzelf is gericht en zichzelf als de eerste en de voornaamste beschouwt. Dat zal dan veranderd wezen. De persoonlijkheid zal geheel gereinigd en geheiligd zijn, waardoor ze gericht zal zijn op God. Niet iedereen zal een en dezelfde taak hebben, ook daarin zal er onderscheid zijn. Dat verschil is er ook bij de engelen. Er zijn aartsengelen, cherubijnen, serafijnen, tronen en machten. Er is verschil in taak en macht. De ene engel staat boven de ander. Toch stoort dat niet. Toch ontstaat daardoor geen disharmonie. Want al die engelen, welke taak of functie ze ook bekleden, hebben niet

---

²¹ Openbaring 7:14

²² Openbaring 14:1; Openbaring 22:4

zichzelf op het oog maar de glorie van hun Koning. En zo zal het straks ook zijn met de verlost van het Lam. Ze worden niet voor niets de dienstknechten van God genoemd.²³ Hun doen en laten is gericht op de verheerlijking van hun God. Ze zullen Hem ongestoord eren en dienen, niet als slaven die er toe gedwongen worden, maar als kinderen, vrijwillig. Vanuit de aandrang van hun hart zullen ze God de Heere in al hun daden groot maken.²⁴ Zijn Naam zal op hun voorhoofden wezen, dat zegt ons dat ze Hem geheel en al toebehoren en hun leven aan Hem zullen wijden. Ze zijn de priesters in Zijn tempel, hun gehele leven is priesterdienst geworden en zal het ook blijven. Waar ze ook zijn en wat ze ook doen, in de meest natuurlijke dingen wordt God de Heere groot gemaakt. Zij vormen tezamen een koninklijk priesterdom en een kudde. Hoe klein de gemeente der uitverkorenen ook is in vergelijking met hen die verloren gaan, ze vormt toch een grote schare die niemand tellen kan, vergaderd uit alle geslachten en naties der aarde. Ze zijn van het oosten en het westen het noorden en het zuiden ingegaan in de rust die er overblijft voor het volk van God. Nee, die rust is geen zalig nietsdoen. Ze bestaat in het gedurig loven en prijzen van God. Ze zullen in Zijn Naam zich al den dag verblijden. Alles zal kerkdienst geworden zijn, een dienst zonder een daartoe speciaal aangewezen gebouw, want de kerk is overal. De Bijbel is niet meer nodig, noch de dienst der sacramenten. De ambten zijn overbodig geworden, want zij zullen allen van de Heere gekend worden en Hem kennen zoals Hij is. Er is een volslagen eenheid, zonder enig onrecht en strijd. De bergen zullen vrede dragen, de heuvels heilig recht. Al het oude zal voorbijgegaan zijn, alles is nieuw geworden. Het leven zal bestaan uit een volkomen kennis van God. Met dat kennen wordt niet alleen een verstandelijk kennen bedoeld, maar ook een kennen met het hart, door het gemeenschap hebben met God. Die kennis is hier op aarde bij hen die de Heere vrezen ook al aanwezig, al is ze slechts ten dele en onvolmaakt. Maar dan komt ze tot haar voltooiing, het wordt volmaakt, want de zonde, die op aarde dat kennen in de weg staat is weggefallen. Door onze kortzichtigheid en onze beperktheid zien we hier ten dele als in den duistere rede. Er zijn in ons huidig bestaan zoveel dingen die de kennis van God in de weg staan. Maar dan zullen die obstakels geheel zijn verdwenen. De gezaligden mogen in het volle licht wandelen van Gods nabijheid en heerlijkheid die hen van alle kanten toestraalt. Daarom zullen zij ook de Bijbel kunnen missen, want God woont onder hen en Hij zal zijn alles en in allen. Ze behoeven niet meer te horen wie Christus wel is want ze mogen Hem zien van aangezicht tot aangezicht zoals Hij is. Zelfs de sacramenten hebben hun functie verloren, want geloofsversterking is niet meer nodig. Het geloof is overgegaan tot aanschouwen. Het verkeerd verstaan van Gods Woord behoort voorgoed tot het verleden. Daarom zullen er ook geen uitleggers meer nodig zijn. Zo is er een volkomen kennis van God, maar ook een volmaakt genieten van God. De volle overgave aan Hem brengt alle vreugde en vrede met zich mee. Het genieten van God zal gepaard gaan met de dienst aan God. Het leven op de nieuwe aarde waar God bij de zijnen is zal enkel heiligheid zijn. De bede "Uw wil geschiede gelijk in de hemelen also ook op aarde" is geheel verhoord. Het gebed behoort tot het verleden, het heeft plaatsgemaakt voor de eeuwige aanbidding. Het aanroepen van God zal overgegaan zijn in eeuwig danken en aanbidden. Zoals de engelen in de hemel voortdurend Gods lof bezingen, zo zal de gezaligde mensheid God en het Lam eeuwig groot maken. Ja Hij zal alle eer ontvangen. Het is door Hem, door Hem alleen dat zij allen hier mogen zijn. Hij heeft zijn bloed gestort op de kruisheuvel van Golgotha. Hij heeft hun schuld betaald. Hij heeft hen die dood waren in zonden en misdaden gelijk de anderen opgezocht en levend gemaakt door zijn

---

²³ Openbaring 22:3

²⁴ Openbaring 22:4

Geest. Hij heeft hen staande gehouden in het strijdperk van het leven en hen geleid tot de dag van Zijn glorie. Het is genade alleen. Dat ze hier mogen zijn is door Christus alleen. En dat wordt nu pas ten volle gezien en erkend. Elke zaligheid is door Christus verdiend. Het nieuwe lied dat gezongen zal worden heeft tot inhoud de eer van God en van het Lam. Johannes hoort hen zingen: "Gij zijt geslacht en hebt ons Gode gekocht met uw bloed uit alle geslacht en taal en volk en Gij hebt ons onze God gemaakt tot koningen en priesters. Hem Die op de troon zit en het Lam zij de dankzegging en de eer en de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen".